Dinsdag 10 December 1946

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

63ste Jaargang No. 4983

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags. Abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad, tel. 38

Rumoer rond Franco.

Byrnes wil Nederland horen.

Curacao verliest.

BETOGINGEN IN MADRID.

Te Madrid hadden geweldige massa-demonstraties plaats tegen buitenlandse inmenging in Spaanse aangelegenheden. De Spaanse pers zeide omtrent deze demonstraties dat zij het „plebisciet tegen buitenlandse inmenging" waren.

Deze demonstraties volgden op de in de Spaanse pers aan het adres van de Verenigde Naties geuite beschuldigingen dat dit lichaam voornemens was een anti-Franco actie op touw te zetten. Er worden geen ongelukken gemeld, hoewel duizenden vrouwen, kinderen, arbeiders, soldaten en zeelui op de meest luidruchtige wijze aan de demonstraties deelnamen. Het aantal deelnemers wordt geschat op vijftig tot honderdduizend. De ambassades, vooral de Franse, werden streng bewaakt. De oppositie, klaarblijkelijk onder orders handelende, bleef passief en verspreidde slechts vlugschriften, waarin op de arbeiders een beroep gedaan werd om niet mee te doen aan de demonstratie. Deze vlugschriften waren getekend door de Nationale Arbeidsfederatie en de Iberische Federatie van Vrijminnende Jongeren.

Honderden spandoeken werden door de betogers door de straten gedragen met opschriften als „Wij zullen geen buitenlandse inmenging dulden". „Wij zijn neutraal gebleven en wij zullen niet toestaan dat men ons behandelt als overwonnenen". „Franco, wij staan voor U gereed, tegen de wereld als gij dat moch bevelen". „Kapitalisme en Communisme gaan hand in hand". „De Jeugd van de Falange zweert trouw tot in de dood aan Franco".

„Onze broederlanden Argentinië en Salvador hebben het ras niet verraden". Op de muren van vele gebouwen waren met verf de woorden aangebracht: „Weg met de Verenigde Naties".

De door de oppositie in omloop gebrachte pamfletten zeiden o.a.: „Als de Verenigde Naties nog geen genoeg bewijs hebben van het misdadig fanatisme van het huidige Spaanse regiem, leveren in ieder geval de demonstraties van heden het duidelijkste bewijs van deze tragedie. Lang leve de vrijheid" (Madrid, (AP) 9.12).

FEEST IN LISSABON.

Het vertrek van het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima uit Lissabon over de Taag op Zondagavond, was een glorievolle demonstratie van het diepe geloof der bewoners van Lissabon. De zeven heuvels van Lissabon waren verlicht door duizenden en duizenden kaarsen. Voor alle ramen waren kaarsen aangebracht, terwijl en dichte menigte de leden van de Broederschap volgde, die het beeld naar de kade aan het „Zwarte Paard plein" droegen onder het zingen van geestelijke liederen.

Op de Taag zelf waren honderden versierde bootjes. Het beeld werd op de rivierboot „Fragata" geplaatst terwijl de menigte met zakdoeken wuifde en „Vaarwel" riep. Mede door het helle licht van de honderden schijnwerpers langs de Taag deed het tafereel denken aan een sprookje (Lissabon, (AP) 9.12).

AARTSBISSCHOP STEPINAC NAAR EEN GEVANGENIS.

Uit Zwitserland weet men te berichten, dat Mgr. Stepinac de aartsbisschop van Zagreb, onlangs veroordeeld tot 16 jaar dwangarbeid, naar de gevangenis van Lepoglauna is overgebracht, slechts éénmaal per dag mag de aartsbisschop een korte wandeling maken op het binnenplein van de gevangenis. De gevangenis, de grootste van Joegoslavië ligt op 22 mijl van Zagreb (Ncwc).

SPOEDIGE UITSPRAAK BELOOFD.

Uit Washington wordt gemeld dat het Opperste Gerechtshof van de Verenigde Staten besloten heeft om zo spoedig mogelijk uitspraak te doen in de appelzaak tegen de veroordeling van John L. Lewis en de Bond der Verenigde Mijnwerkers (Washington, (AP) 9.12).

UIT LAKE SUCCESS.

Op de gisteravond gehouden vergadering gaf Byrnes als zijn opinie te kennen, dat de kleine naties eerst gehoord moeten worden, wil men beginnen met de vredesbepalingen voor Duitsland. Molotov liet ook nog weten, dat de Sovjet-regering blij zou zijn de Ministers in Moskou te kunnen ontvangen.

James Byrnes wil Nederland horen.

Het subcomité stuurde het voorstel van België naar de algemene vergadering, waarbij wordt voorgesteld, dat de leden van de Verenigde Naties, allen en dat wil onmiddellijk hun relatie met Spanje zullen verbreken. De stemming over dit voorstel was aldus 27 tegen 7 met 16 onthoudingen. Ook de Verenigde Staten onthielden zich van stemming over dit punt (Lake Success, (AP) 10.12).

CONFERENTIE TE MOSKOU?

John Hightower meldt uit New York, dat de volgende conferentie tussen de Grote Vier zou plaats hebben te Moskou op 10 Maart as. De Westerse diplomaten hopen nog, dat Molotov spoedig van opinie zal veranderen en ook het standpunt zal innemen, dat de kleine naties eerst gehoord dienen te worden, voor dat men begint met de vredesbepalingen voor Duitsland. Mocht Molotov niet van opinie veranderen, dan lijkt het niet zeker of deze conferentie doorgang zal vinden (New York.)

LAATSTE NIEUWS.

Mahommed Nokratsji vormde een nieuw cabinet voor Egypte. Op de Philippijnen werd de twintigjarige zoon van den rijksten koopman ontvoerd. Men eist een losgeld van 500.000 dollar.

het nieuws van vandaag

Franco staat in het brandpunt van de wereldbelangstelling. Men juicht hem toe in Madrid; men veracht hem in New York. De zaak wordt hopeloos gecompliceerd voorgesteld, doch gelukkig, het goede begrip dringt door; men gaat dieper over de quaestie nadenken. Op de eerste plaats kunnen we opmerken, dat de zaak als zodanig niets met het katholicisme te maken heeft. Of Franco nu moet blijven of gaan, daar valt of staat de waarheid van de Kerk niet mee.

Ten tweede moet men wel begrijpen, dat een katholiek niet onverschillig t.o.z. van deze quaestie kan blijven, toen enkele jaren geleden de Franse krant „La Croix" dit verkondigde, kwam de „Osservatore", het Vaticaanse blad, er onmiddellijk tegen op en waarom, omdat ieder wel kan begrijpen, dat een toestand als die onder Franco niet ideaal is, beter is een vrij politiek partijleven en geen wat voor soort van dictatuur ook, doch men kan ook reeds zien wat er gaat gebeuren, zo mensen van de nieuwe republikeinse regering de zaak in handen zouden nemen, om de doodeenvoudige reden, dat ze niets nieuw zijn.

Zij waren de mensen onder wie de gruwelijke kerkvervolging, de heiligschennissen in Spanje hebben plaats gehad en als ze nu weer publiceren, dat ze in Spanje een standbeeld zullen oprichten voor Vadertje Stalin, voor President Cardenas van Mexico, dat ze alle kerkelijk goed zullen nationaliseren, dat zij speciale rechtbanken zullen instellen voor de bisschoppen, dat alle niet-Spanjaarden die in Spanje werken als geestelijke of professor of anderzins er uit zullen zetten, dan blijven wij zeggen: natuurlijk, het is niet goed een dictatuur, doch wat wacht Spanje onder zijn nieuwe heren als Giral, Pietro, Barrios enz.? Zal weer een furie als „La Passionata" worden losgelaten op Spanje, die daar in Alcala een priester op straat aanviel om hem in haat de slagader door te bijten? Een ander vorm van regering moet voorbereid worden, doch moet het geschieden door deze zg. republikeinen? Dit is het punt van belang; er moet natuurlijk een overgang zijn tot een normale regeringsvorm, doch zijn wij zo ver, kan men het overlaten aan dergelijke figuren, die medeverantwoordelijk waren, dat Spanje omkwam in bloed en tranen?

Wij kunnen de redeneringen als Franco is een goed katholiek; hij heeft goede sociale wetten, niet beoordelen; daar gaat het ook niet om. De zaak is, dat de overgang, die Spanje moet doormaken nu niet kan komen, daar de hervormers, die op de drempel staan te wachten, niet de juiste hervormers zijn.

De ijver van de wereld om Spanje vrijheid te geven lijkt nogal misplaatst; men kan wel achter het stalen gordijn gaan beginnen.

Uit New York komt het goede bericht, dat Byrnes gisteravond verklaarde, dat hij niet van plan is enige beslissing ten aanzien van Duitsland te treffen, als men eerst de kleine landen niet in de gelegenheid heeft gesteld hun opinie daaromtrent kenbaar te maken. Moet men nu weer eerst naar Parijs voor een vredesconferentie, gelijk men dat deed te Parijs om de grote vier een concept aan te bieden voor een vrede met Italië en andere vrienden van Duitsland? In ieder geval, het zal van belang blijken, dat Nederland dus zijn opinie kan bekend gaan maken. Men zal dus Van Kleffens horen spreken over de annexatie, doch van heel wat meer belang is de andere quaestie: Wat gaat men met Duitsland doen? Wat maakt men er voor een land van? Een industrieland, een landbouwland? Kan Nederland zijn havenpositie handhaven? Blijft het een transitoland? Grote problemen, die voor het wel en wee van Nederland van enorm belang zijn.

De Gaulle's dreigende woorden klinken nog door Frankrijk. Men zucht in Frankrijk, dat het alles hetzelfde was als onder de derde republiek; eindeloze cabinetscrisissen en anders niets.

CURAÇAO VERLIEST DE EERSTE WEDSTRIJDEN.

Men meldt ons uit Barranquilla, dat in de gisteren gehouden Athletiekwedstrijden de Curaçaose hoogspringer op 1.70 meter uitgesprongen werd. Bij 100 meter hardlopen waren Willems en Rosario no. 5 en Royer („Popo") no. 4 De Basketballwedstrijd werd door Curaçao verloren met 31—41.

Bij de voetbalwedstrijd Colombia — Curaçao heeft Curaçao erg slecht gespeeld en Colombia heeft een verdiende overwinning behaald van 4—2. De Curaçaose doelpunten werden gemaakt door Dagadan en Juliana.

Verder willen wij onze sportminnende lezers berichten, dat de uitzendingen via het Radiostation „Ondas Populares" zeer duidelijk verstaanbaar zijn.

GEEN HOOP OP EEN NIEUWE REGERING.

Na vruchteloze conferentie, in het „Palais Bourbon" verklaarde men, dat er voor Donderdag geen kans is op een nieuwe regering. De voorzitter van de kamer Auriol confereerde met de partijleiders, doch het resultaat was nihil. Men kon nog geen basis voor een cabinet leggen (Parijs, (AP) 10.12).

ZIONISTENCONGRES.

Tot voorzitter van het Zionistencongres, dat te Bazel Zwitserland gehouden wordt, werd gekozen Dr. Weizman uit Londen.

NOG STEEDS GEEN REGERING IN FRANKRIJK.

De Franse politieke leiders, die maanden geleden door De Gaulle gewaarschuwd werden, dat men de kant van anarchie en dictatuur opging trachten thans een middel te vinden waardoor een nieuwe regering gevormd zou kunnen worden. De Zondag gehouden verkiezingen voor de Eerste Kamer van het Franse parlement, de „Raad der Republiek", waarbij de M.R.P. één zetel méér verkreeg dan de Communisten bracht geen redding uit de impasse. Vincent Auriol, de Socialistische voorzitter van de Nationale Vergadering (de Tweede Kamer) riep wanhopig de vergadering bijeen om te trachten tot overeenstemming te geraken omtrent de persoon die een tussentijds cabinet zal moeten vormen, welke tot midden Januari moet aanblijven. In deze toestand die doet denken aan de dagen van Derde Republiek, waarin de Ministeries elkander opvolgden in een verontrustende snelheid tracht Auriol het evenwicht te verbreken waarin de Communisten, Socialisten, M.R.P. en Radicaal-Socialisten elkander thans houden.

De Communisten zijn niet in staat geweest om een marxistische meerderheid te verkrijgen en hun candidaat voor het tussentijds premierschap, Maurice Thorez werd verslagen. Ook de M.R.P. is het niet gelukt om iets tot stand te brengen, haar candidaat Bidault moest eveneens wijken. De politici hadden gehoopt dat de verkiezingen voor de Raad der Republiek een oplossing zou brengen, doch — gelijk de uitslagen doen zien — tevergeefs.

Geen der partijen heeft een „duidelijke" meerderheid behaald. De Communisten en de M.R.P. hebben gelijk wij boven zagen, op één na, evenveel stemmen. Geen van beide is in staat een meerderheid bij elkaar te krijgen.

Auriol zal heden (Maandag) avond laat met den oud-Minister van Financiën Robert Shuman, van de M.R.P. besprekingen voeren (Parijs, (AP) 9.12).

NIET AL TE ERNSTIG.

Een zegsman van de Indonesische Republikeinse Regering besprak de verwerping van de ontdonesische politieke partij de werp overeenkomst door de In- „Masjoemi" en zeide dat over het algemeen de vooraanstaande republikeinen dit niet al te ernstig opvatten maar schrijven het toe aan een poging van de partij, om hun politieke gewicht te laten voelen. (Batavia, Aneta).

ZALIGE MARIA DERKS.

NIEUWE NEDERLANDSE ZALIGE MARIE DERKS.

Op 24 November jl. werd door de Paus een Nederlandse Zuster Zalig verklaard haar naam is Maria Derks zij werd geboren in Ossendrecht, trad in het klooster van de Franciscanessen vertrok naar China in het jaar 1899 en gaf haar leven als martelares in de Boksersopstand in het jaar daarop.

Tot zover de berichten van „Knickerbocker Weekly". Reeds was in een telegram melding gemaakt van zaligverklaring van martelaren in China.

In de gevangenis geworpen wist de Zalige wat haar te wachten stond, in gebed wachten zij met verschillende anderen de beslissing af. Zonder vorm van proces werden zij wreed ter dood gebracht. Gelijk men weet is nog een andere Nederlander in deze tijd in China gestorven nl. Mgr. Hamer van Nijmegen en zijn gezellen. Het is ons niet bekend, hoe ver hun proces tot zaligverklaring gevorderd is.

KEURT ROMME HET GOED.

Nu dat het gehele land de beslissing van het cabinet omtrent de overeenkomst van Linggadjati afwacht is de parlementaire situatie het middenpunt van belangstelling. Er zijn aanwijzingen dat de Regering trachten zal een uiteindelijke beslissing te voorkomen door de nadruk te leggen op een buigzame fundamentele overeenstemming in plaats van een concreet verdrag en zal eerder haar goedkeuring hechten aan de principes dan aan de text zelf.

De belangrijke onbekende menigte in de parlementaire situatie is de meer conservatieve vleugel van de Katholieke Partij, wiens houding blijkbaar afhangt van de vertolking van het document.

Romme, de Katholieke parlementaire leider, die zich tot nu over de overeenkomst, heeft toe nog niet uitgesproken heeft Maandag in de Volkskrant een artikel gepubliceerd, die een schuchtere vertolking van artikel 1 inhoudt (artikel 1 herkent de defacto autoriteit van de Republiek in Java en Sumatra) hetgeen door sommige waarnemers beschouwd wordt als een aanwijzing dat er een grote mogelijkheid bestaat dat hij goedkeuring zal geven.

De Regering schijnt zeker te zijn dat zij, niettegenstaande het verwachte luidruchtige debat, in staat zal zijn een botsing te vermijden met de Staten-Generaal. Een botsing met de Staten-Generaal zou de vervolging van de tegenwoordige Nederlands Indische politiek, en zelfs het bestaan van het cabinet zelf kunnen bedreigen. (Den Haag, Aneta).

Eisenhower als Doctor.

ONRUST IN AZERBEIDSJAN

In diplomatieke kringen in Teheran beschouwt men de troepenbewegingen in de Noordelijke Provincie van Iran als een bewijs van de Sovjet-invloed in het land der Perzen (Teheran, (AP) 10.12).

Onze Indianen.

Toespraak, gehouden voor de Curom op Donderdag 5 December 1946

door

M. D. Latour O.P.

Dames en heren luisteraars. De periode van de Curaçaose geschiedenis, onmiddellijk voorafgaande aan de verovering van de Nederlandse Antillen door de Hollanders, zou men gevoeglijk de Indianentijd kunnen noemen. Niet alleen omdat de oorspronkelijke bewoners van Curaçao Indianen waren, maar ook onder het Spaans bestuur van 1502 tot 1634 waren de Indianen feitelijk het overgrote merendeel van de bevolking. Maar laten we ordelijk zijn en beginnen bij het begin. Curaçao werd ontdekt door Alonso de Ojeda, een Spaans edelman en avonturier, die met enkele Spaanse schepen van de Golf van Paria bij Trinidad in Noord-Westelijke richting langs de kust van Zuid Amerika voer en daar vanzelf langs een reeks eilanden kwam, o.a. Margarita, het beroemde pareleneiland, Tortuga, het schildpaddeneiland, de groep van de Roques en de groep van de Aves eilanden. Daarop volgde Bonaire, daags daarop Curaçao en weer een dag later Aruba. Het jaar van de ontdekking was 1499 en de vermoedelijke datum 2 uli. Op deze reis heeft Alonso waarschijnlijk Curaçao niet aangedaan, maar is hij rustig doorgevaren tot in de Golf van Maracaibo, waar hij aan de kust een Indianendorp aantrof, waarvan een aantal woningen op palen in het water gebouwd was. Men kon zelfs met ophaalbruggetjes van het ene huis in het andere komen en met cano's tussen de huizen doorvaren. Dit deed hem lachend en misschien enigszins spottend zeggen: „Het lijkt hier wel klein Venetië (Venezuela)" Aan deze woordspeling zou het tegenwoordige Venezuela zijn naam danken.

Er bestaat een legende, dat Alonso de Ojeda wél op Curaçao zou geland zijn bij zijn eerste tocht en daar en zeer zonderling avontuur zou beleefd hebben. Hij zou met enige mannen op verkenning zijn geweest naar het binnenland en al spoedig een hut hebben aangetroffen, waarvoor een vrouw gezeten was van het Indianenras, met drie dochters. Zowel de vrouw als de dochters waren van enorme gestalte, zowat twee en een halve meter lang, en zeer goed gevormd van lijf en leden. Alonso dacht dat het een buitengewoon effect zou teweeg brengen, als hij deze drie jonge reuzendames kon meevoeren naar Spanje, om ze aan het Hof van den Koning voor te stellen als specimina van de bevolking van deze eilanden. Toen de dames echter enige vermoeden kregen van de bedoeling van den vreemdeling, zetten ze een keel op, waarop onmiddellijk geantwoord werd vanaf een afstand door enige mannelijke leden van de bevolking.

De Spanjaarden zagen spoedig enige reuzenknappen met knuppels gewapend in hun richting komen. De schrik sloeg hen om de eden en ze maakten dat ze weg kwamen in de richting van het strand.

De reuzen echter zetten hen na en terwijl de Spanjaarden naar hun schepen terugroeiden zo hard als ze maar aan hun riemen trekken konden, sprongen de Indianen in het water en schoten hen met pijlen achterna. Toen men aan boord eindelijk in de gaten kreeg, wat er gaande was, werden van daar enige kanonschoten gelost met los kruit, waarvan de Indianen zo vreselijk schrokken, dat ze aanstonds rechtsom keer maakten. Deze fabel, want meer is het niet, werd in Europa nog lang geloofd en was de reden dat Curaçao jarenlang bekend stond als het Isla de los Gigantes, het Reuzeneiland.

Veel lieten de Spanjaarden zich niet aan Curaçao gelegen liggen.

Ze waren naar de Nieuwe Wereld gekomen om rijk te worden en er was op Curaçao niets te halen. In een officieel rapport werd aan den Koning van Spanje gemeld, dat onze Benedenwindse Eilanden Islas inutiles, waardeloze eilanden waren.

Toen de Spanjaarden op Santo Domingo werkkrachten nodig haden voor de arbeid in de mijnen, werden een groot aantal Indianen van Curaçao en Bonaire gevangen genomen en naar Santo Domingo gevoerd.

Ze hadden echter het geluk om de welwillende aandacht gaande te maken van den edelen Spaansen gezaghebber Juan de Ampues, die hun prijst in een brief aan den Koning als zacht van aard, leerzaam en genegenheid tot het Christendom. Hij kreeg het gedaan, dat de Curaçaose en **Bonairiaanse Indianen naar hun** vaderland werden teruggebracht. Onbewust heeft Juan de Ampues tevens het bewijs geleverd, dat de toenmalige bewoners van Curaçao en Bonaire behoorden tot de stam van de Arowakken en niet van de Caraïben. De beschrijvingen n.l. van toenmalige auteurs omtrent de aard en het karakter van verschillende Indiaanse volkeren, doen ons zien, dat de beschrijving, die Ampues geeft van onze Indianen precies klopt met hetgeen bekend is over de Arowakken en geheel in strijd met wat bekend is omtrent de Caraïben. Deze laatste waren nl. berucht om hun ruwheid, onverschilligheid, luiheid, onbetrouwbaarheid en ontoegankelijkheid voor het Christendom. Merkwaardig is, dat er wel bewijs bestaat, dat er op Aruba Caraïben moeten gewoond hebben. Men heeft n.l. op Aruba een echte Caraïbenschedel gevonden. U zult vragen, waaraan men kan zien of een Indianenschedel op een stel Caraïbenhersens gezeten heeft.

Dat zal ik u uitleggen. Uit de werken van pater Labat is bekend, dat de Caraïben de zonderlinge gewoonte hadden om de schedels van hun pasgeboren zoontjes te vervormen door er een plankje tegenaan te binden en stijf vast te snoeren, waardoor de aanvankelijk zachte kinderschedel een eigenaardig achterovergedrukte vorm krijgt en die later als het schedelbeen harder wordt, vaste f behoudt. Deze schedelvorming had tot resultaat dat een Caraïbe bij gewone stand van zijn hoofd, bij het opslaan van zijn ogen bijna rechtstandig omhoog kon kijken. Wat hij daar voor nut in zag, weet ik niet. Een zodanig naar achter gedrukte schedel is op Aruba gevonden in de tweede helft van de vorige eeuw door pastoor Koolman, die hem heeft opgezonden naar een Nederlands museum.

Pastoor Koolman deed wat hem redelijk toescheen, maar als hij zeventig jaar later die vondst had gedaan, zou ik het hem hoogst kwalijk hebben genomen. zo'n schedel hoort nl. thuis in een Curaçaos museum! Maar helaas, dat hadden we toen nog niet. Nu is er een in voorbereiding en het wacht op inzendingen van velen uwer, die mooie en merkwaardige dingen hebben met historische waarde.

Daar ik slechts op me genomen heb om over de Indianentijd te

(Onze Indianen... vervolg pagina 1).

spreken zal ik me beperken om iets te vertellen over de overblijfselen uit die tijd, waarvan we natuurlijk ook graag een schitterende collectie in een van onze zalen willen aanleggen. U weet natuurlijk, dat het museum gevestigd wordt in het gewezen militair hospitaal te Mundo Nobo, algemeen bekend als het Quarentaine-gebouw.

He'aas is er op onze eilanden niet veel meer over uit de Indianentijd,maar daarom moeten we des te meer ons best doen om te redden, wat er nog te redden valt. Als u dus dezer dagen in uw tuintje gaat graven om een mooi struikje te kunnen planten en u stuit op een Indianenschedel, gooi het ding dan niet over de heining bij uw buurman, want dan valt hij aan scherven, maar stuur hem héél op naar Dr. Engels en uw naam zal vereeuwigd blijven als weldoener van het Curaçaos museum.

De voornaamste woonplaatsen van de Indianen op Curaçao waren in de buurt van Djeremiebaai, bij Groot Kwartier en op Santa Barbara.

Helaas hebben ze weinig blijvends achtergelaten. Hun aardewerk is sinds lang door de djapi's van de latere maisplanters tot gruis geslagen; hun lege carcoschelpen, waaruit ze de dieren opaten, zijn dezelfde weg opgegaan, hun hutten zijn door weer wind van de aardbodem weggevaagd; hun kleding was zo minimaal, dat er zelfs moeilijk iets van over kán zijn en toch komt er hier en daar, vooral op Aruba, soms nog een mooie begrafenisurn te voorschijn. De Indianen hadden n.l. de gewoonte hun doden in gehurkte houding te begraven in stenen urnen, bestaande uit twee helften.

Men kan ze het best vergelijken met een reuzenei, waarvan de bovenste helft netjes sluit op de onderste.

Als u bij geval zo'n urn op uw buitengoed opgraaft, waarschuw dan weer onmiddellijk Dr. Engels; die zal wel zorgen, dat de urn netjes bij u wordt afgehaald en veilig opgeborgen in het Curaçaos museum. Mensen, die de klok hebben horen luiden zonder te weten waar de klepel hangt, hebben wel eens beweerd, dat sommige jars (dat zijn enorme waterpotten van gebakken klei, zoals die nog veel gevonden worden in Curaçaose huizen) vroeger gediend hebben als urn en nu gebruikt worden voor het koel houden van drinkwater.

Dat is niet waar, hoor! Drinkt u maar gerust water uit een jar; dat is lekker fris en er heeft nooit een Indiaan ingezeten.

Een ander merkwaardig overblijfsel uit de Indianentijd en minder zeldzaam als de grafurnen, zijn de zogenaamde piedra di boz, of donderstenen. In werkelijkheid zijn het stenen werktuigen als blijtjes en beitels, want onze Indianen leefden nog in het stenen tijdperk.

De latere bewoners van Curaçao stonden bij het vinden van die stenen bijltjes voor een raadsel. Het is zwartachtige steen van een steensoort, die op onze eilanden niet voorkomt. De onverklaarbare aanwezigheid van deze geslepen stenen gaf daaraanleiding tot de fantastische verklaring, dat za bij onweer uit de lucht gevallen waren. Vandaar de naam van piedra di boz of dondersteen.

Veel mensen geloven dat de aanwezigheid in huis van een piedra di boz hun huis behoedt voor de blikseminslag. Sommigen hebben om die reden een dondersteentje in de muur van het huis gemetseld. Daar zou ik anders maar niet te veel op vertrouwen als ik u was.

De Indianen hebben nog een andere merkwaardige herinneringen nagelaten. nl. hun rode lettertekens in holen en grotten. Deze tekens worden op alle drie de Benedenwindse eilanden gevonden, maar als ik me niet vergis het meest op Bonaire. 'We veronderstellen tenminste, dat het lettertekens zijn, want tot nu toe is er niemand in geslaagd dit geheimzinnig schrift te ontcijferen. Toen enkele jaren geleden de beroemde Indianenkenner, pater Ahlbrink, voor korte tijd op Curaçao was, hebben we hem er over gesproken. Hij herkende de tekens als ontwijfelbaar echte Indianentekens, maar verzekerde ons, dat hij tot nog toe niet wist, wat ze betekenden.

Men heeft de mening geopperd, dat het slechts familietekens of afspraak- of herkenningstekens zouden zijn; zelfs heeft men wel beweerd, dat het maar kindergekrabbel was zonder enige betekenis.

Ik weet het niet. Autoriteiten op dit gebied zullen moeten onderzoeken en een uitspraak doen.

CURAÇAO

KERST- EN NIEUWJAARS-TELEGRAMMEN.

Van de Landsradio- en Telefoondienst vernemen wij dat dit jaar wederom Kerst- en Nieuwjaarstelegrammen, zowel naar Nederland als naar Suriname verzonden kunnen worden. Er bestaat keuze uit acht texten. De prijs bedraagt slechts 1,55 G. per telegram. Wij zijn ervan overtuigd, dat menige mensen hiervan degelijk gebruik zullen maken.

„WURLITZER BULLETIN"

Van den heer A. D. Nieuw ontvingen wij dezer dagen de October-nummer van de „Wurlitzer Bulletin". Deze Bulletin wordt maandelijks uitgegeven door de Rudolph Wurlitzer Co., welke de Heer Nieuw hier vertegenwoordigt.

MEDISCHE PUBLICATIE.

In het „Boletin Clinico" verscheen van de hand van Dr. Ph. H. Hartz een artikel, getiteld: „Human Strongyloidiasis with internal Autoinfection", waarin Dr. Hartz dit geval uitvoerig bespreekt. Onze hartelijke dank, dank.

BENOEMING IS. BLOCH.

Naar ons werd medegedeeld is de Heer Is. Bloch benoemd tot Pers Gedelegeerde voor de Nederlandse Delegatie van de Caraïbische Commissie.

DE CARAÏBISCHE COMMISSIE.

De pers-gedeleerde voor de Nederlandse Afvaardiging van de Caraïbische Commissie meldt ons, dat er hedenmiddag om 17 uur een receptie gegeven zal worden bij gelegenheid van de opening van de Caraïbische Commissie. Bij deze receptie is de pers uigenodigd.

SCHEEPSBERICHTEN.

9 December.

Maracaibo van Maracaibo, Evelyn van Bonaire, Paulina naar Aruba, Bacchus naar La Guaira, Bloomfield Park naar Cuba, Monte Altube naar Barranquilla, Coriano naar Pta Gordon.

10 December.

Lotos van Ciudad Trujillo, Fordsdale van Cristobal.

PERSBERICHTEN.

7 December 1946.

Om 16 uur p.m. zijn op het vliegveld Hato aangekomen Professor Dr. J. C. en Mevrouw Kielstra. Professor Kielstra is Hoofd van de Nederlandse Sectie en mede-Voorzitter van de Caraïbische Commissie. Zij werden op het vliegveld namens Zijne Excellentie den Wnd. Gouverneur van Curaçao verwelkomd door diens Adjudant Kapitein E.C.H.J.M. van de Laarschot.

8 December 1946.

Am 19 uur a.m. zijn aan boord van het Argentijnse tankschip „San Venancio" de Graaf en Gravin van Limburg Stirum op Curaçao aangekomen. Graaf van Limburg Stirum is oud-Gouverneur Generaal van Nederlands Indië. ij werden namens Zijne Excellentie den Wnd. Gouverneur van Curaçao begroet door diens adjudant aKuitein E.C.H.J. M. van de Laarsihot.

Om 12 uur 's middags is op het vliegveld Hato aangekomen de Heer Pierre Pelieu, mede-Voorzitter van de Caraïbische Commissie en Hoofd van de Franse Afvaardiging ter Conferentie, welke mede arriveerde. De delegatie werd namens Zijne Excellentie den Wnd. Gouverneur van Curaçao verwelkomd door diens adjudant Kapitein E. C.H.J.M. van de Laarschot.

9 December 1946.

Om 3.45 uur p.m. zijn op het vliegveld Hato aangekomen de Heer en Mevrouw Ch. W. Taussig, Hoofd van de Amerikaanse Sectie en mede-Voorzitter van de Caraïbische Commissie.

Zij werden namens Zijne Excellentie den Wnd. Gouverneur van Curaçao op het vliegveld verwelkomd door diens adjudant Kapitein E.C.H.J.M. van de Laarschot.

SINTERKLAAS BIJ DE GEBREKKIGE KINDEREN.

Van al zijn bezoeken is Sinterklaas zeker het best tevreden geweest over zijn bezoek aan de Stichting voor Gebrekkige kinderen" de bekende onderafdeling van het Curaçaose Wit-Gele kruis.

Op de avond van 6 December kwam de Sint met zijn goede gaven op Welgelegen.

Een dertig kindertjes, lam of kreupel, doofstom of gebrekkig ontvingen Sinterklaas met keurig liedjes in de aula van het vroegere pensionaat.

Mede aanwezig waren de verschillende leden van het Bestuur; jammer dat de ijverige voorzitter de Heer A.W.A. Lendering, door ziekte verhinderd was. Verder waren er verschillende Zusters, geestelijken, onderwijzeressen en een padvindersgroep zorgde voor de muziek.

Het waren geen pakjes, welke de Sint had uit te delen, maar pakken, en in deze had Sinterklaas grote steun gehad aan de Dames onderwijzeressen van het St. Martinusgesticht, die onder de schooljeugd een welgeslaagde actie hadden gevoerd, om de gezonde kinderen in deze te laten zorgen voor de gebrekkigen. Voorwaar een prachtig opvoedend werk.

Dankbaar, uiterst dankbaar waren de kleinen en 2 hunner vertolkten deze dank in een keurige samenspraak van af hun stoel, want lopen konden ze niet.

Tot slot spraken nog Pastoor Penninx en de secretaris van de stichting de Heer A. v.d. Laarschot, om allen in het bizonder Zusters en Dames hartelijk te bedanken, voor wat op deze avond voor de kleinen was gedaan. Een bizonder woord van dank aan Zuster Essen, die de dagelijkse zorg heeft voor deze kleinen, en het nu met al dat speelgoed hee,l druk krijgt, wekte algemene instemming en enthousiasme. Sinterklaas had natuurlijk ook haar bedacht.

UIT DE PERS

WAT IS HET PLANBUREAU?

De Linie heeft Mr. Foyer, een der hoofdambtenaren van het Centraal Planbureau in Europees Nederland bereid gevonden, een beschouwing over het doel en de organisatie van deze thans zo in het centrum van de belangstelling staande instelling te geven. Het blad schrijft:

Van de dag af, dat het voor het eerst werd aangekondigd (in Juni van het vorige jaar) heeft het Centraal Planbureau, in verband met de tere quaestie der geleide economie, reeds vele geesten warm gemaawt. Nu het wetsontwerp, dat de instelling van het Bureau regelt, dezer dagen bij de Tweede Kamer op tafel ligt, is het mogelijk om wat meer in bizonderheden na te gaan, hoe men zich zijn plaats en taak in ons volksbestel zal hebben te denken.

Een instrument van geleide economie.

Over de taak spreken wetsontwerp en Memorie van Toelichting zich positief uit: het C.P.B. is inderdaad gedacht als een instrument, niet alleen voor het Herstel, maar ook voor een blijvende geleide economie.

Nu is de uitdrukking geleide economie een betrekkelijk nieuw en daardoor vaag begrip. Men kan er bij denken aan een volledig staatssocialisme of aan een stelsel, waarin de overheid slechts de heel grote lijnen aangeeft, met alle nuances daartussen.

Wat de regering voor ogen staat, blijkt echter wel uit de M. v. T., waar zij schrijft, dat de geleide economie haar voor de taak stelt „waarborgen te scheppen voor een zo soepel mogelijk functionneren van het bedrijfsleven binnen de getrokken lijnen". Dat betekent dus een gedeeltelijk autonoom bedrijfsleven binnen een door de overheid vastgesteld raam. De economische beslissingen, of om een ambtelijke term te gebruiken, het economische beleid, wordt ten dele door het bedrijfsleven bepaald. Ik zou dat zo willen uitdrukken: het economische beleid is gedeeltelijk regeringsbeleid, gedeeltelijk vrij beleid. De juiste verhouding tussen die beide te vinden, is de moeilijke opgave voor de komende jaren. Het beginsel der subsidiaire werkzaamheid zal daarbij de weg moeten wijzen.

De onderscheiding tussen regeringsbeleid en vrij beleid is van fundamenteel belang voor een juist begrip van de taak van het Centraal Planbureau.

Naar een nationaal Welvaartsplan.

Die taak is, volgens het wetsontwerp „het ontwerpen van een Nationaal Welvaartsplan, dat op geregelde tijden ten behoeve van de coördinatie van het regeringsbeleid op economisch, sociaal en financieel gebied wordt vastgesteld". Het Welvaartsplan moet dus een coördinatie bevatten van het regeringsbeleid. Maar het regeringsbeleid hangt niet in de lucht. Het is in de werkelijkheid nauw verweven met het vrije beleid van de ondernemers. De regering geeft, althans in de huidige schaarste-situatie, voorschriften omtrent de prijzen, omtrent wat wel en wat niet geproduceerd mag worden, maar de ondernemers moeten zorgen, dat er geproduceerd wordt. Bovendien zijn regering en bedrijfsleven beiden afhankelijk van de buitenlandse situatie (in- en uitvoermogelijkheden) en van de vooruitzichten der consumenten, die zelfs in de tegenwoordige periode van distributie een element vormt, waarmede gerekend moet worden. Al dez factoren bepalen tezamen, in onderlinge wisselwerking, de gang van zaken in de volkshuishouding. Wil het Welvaartsplan dus een gegrond advies omtrent het economische regeringsbeleid inhouden, dan zal het tevens een verwachting moeten inhouden omtrent het vrije beleid en de factoren, waardoor dit wordt bepaald. M.a.w. het Welvaartsplan zal een toekomstbeeld moeten

Algemeene Bekendmaking

De Procureur Generaal, Hoofd der Politie in Curacao, brengt ter algemeene kennis, dat, ingevolge artikel 9 van de Vuurwapenverordening (P.B. 1930 No. 2), personen, die zonder daartoe bevoegd te zijn, vuurwapenen of munitie voorhanden hebben deze voor het einde dezes jaars, ten hoofdbureele van politie in bewaring zullen geven.

De aandacht wordt erop gevestigd, dat hij die een vuurwapen voorhanden of bij zich draagt, zonder in het bezit te zijn van een geldige machtiging, zich aan strafvervolging en inbeslagname van het vuurwapen blootstelt, terwijl tegen hem die niet tijdig, derhalve uiterlijk 31 DECEMBER 1946, vernieuwing van zijn machtiging heeft aangevraagd, dan wel zijn machtiging in de maand Januari 1947 bij het betrokken plaatselijk Hoofd van Politie heeft laten viseeren, procesverbaal zal worden opgemaakt.

Willemstad, Curacao, December 1946

De wnd. Procureur-Generaal,
Hoofd der Politie voornoemd,

J. J. A. ELLIS.

2—2

(Uit de pers; vervolg pagina 2.)

geven der gehele volkshuishouding, resultaat van regeringsbeleid en vrij beleid tezamen; het zal in waarheid een Nationaal Welvaartsplan moeten zijn.

Vergelijking met andere landen.

In het Nationale Welvaartsplan zal men dus het karakter weerspiegeld vinden van onze huidige Nederlandse volkshuishouding als een samenwerking tussen regering en vrij bedrijfsleven. Wat deze samenhang tussen plan en nationale volkshuishouding betreft, is een vergelijking met de situatie in enkele andere landen zeer instructief.

In het staaatssocialistische Sovjet-Rusland wordt de volkshuishouding bijna geheel door de regering van bovenaf geleid. In overeenstemming hiermee hebben de bekende vijfjaren-plannen het karakter van een taak-opdracht aan de staatsbedrijven.

In de Verenigde Staten van Amerika, waar na de oorlog de individualistische tendenzen weer de boventoon voeren, is de situatie in vele opzichten een tegengestelde. Men heeft er geen regeringsinstelling, die een nationaal plan zou moeten opstellen, maar wel een aantal zeer goed geoutilleerde particuliere research-instituten, die regelmatig indices publiceren, waaruit conclusies worden getrokken over het toekomstige verloop van de conjunctuur.

In Amerika dus uitsluitend verwachtingen, in Rusland uitsluitend coördinatie en taakopdrachten, in Nederland een combinatie van beide.

Het plan en de volkshuishouding.

Ik ga nog even door op dit verband utssen de inhoud van het plan en het karakter van de nationale volkshuishouding. Naarmate de oorlogseconomie geliquideerd wordt, zal de regering een deel van haar bemoeiingen met het bedrijfsleven kunnen laten vallen. De geleide economie wordt dan voor een niet onbelangrijk gedeelte conjunctuurpolitiek. Dit betekent, dat het Welvaartsplan minder een coördinatie van regeringsmaatregelen zal zijn dan drijfsleven. Anders gezegd: het wel een verwachting omtrent de ontwikkeling in het vrije be-Plan wordt een soort „nationale begroting" van de gehele volkshuishouding, die des te nauwkeuriger kan zijn, naarmate de ondernemers bereid blijken om hun eigen plannen openbaar te maken. Het C.P.B. zal dan moeten nagaan of de begroting klopt, d.w.z. of geen ongezonde conjunctuur ontwikkeling te verwachten is: zo nodig zal het C.P.B. compenserende maatregelen moeten aanbevelen. Dat zijn taak hiermede niet is uitgeput, dat het C.P.B. met name ook het plan op zijn sociale rechtvaardigheid zal moeten toetsen, behoef ik voor de lezers van dit blad wel niet te betogen.

Een weloverwogen organisatie?

Om zijn taak te kunnen uitvoeren, moet het C.P.B. beschikken over de nodige contacten met regering en bedrijfsleven. Dit eist een weloverwogen organisatie. Hoe deze in het wetsontwerp is gedacht, laat ik U zien in het onderstaande schema.

Aan de linkerzijde van de figuur vindt men de organen, die bij de opstelling van het plan een functie vervullen.

Het C.P.B. wordt terzijde gestaan door een Raad van Advies, samengesteld uit vooraanstaande personen uit de wetenschappelijke wereld en uit het bedrijfsleven. Dit lichaam is dus een college van deskundigen, dat richtlijnen voor de toepassing van de nog jonge planmethode zal hebben uit te werken.

Statistische gegevens ontvangt het C.P.B. van het Centraal Bureau voor de Statistiek. Deze gegevens vormen het grondmateriaal voor het opstellen van verwachtingen omtrent het vrije beleid.

Voor de coördinatie van het regerings-beleid is op de eerste plaast contact nodig met de departementen en voorts met de organisaties van het bedrijfsleven, die bij de uitvoering der regeringsmaatregelen zijn ingeschakeld.

Om deze contacten te vergemakkelijken, heeft het wetsontwerp voorzien in een aantal zg. Werkcommissies voor bizondere sectoren (handel en nijverheid, landbouw, verkeer, enz), die zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van het C.P.B., de departementen en de organisaties van het bedrijfsleven. In de Werkcommissies komen de plannen en projecten van de regering ter sprake en de consequenties, die deze voor het bedrijfsleven zullen hebben. Zij fungeren a.h.w. als klankbord van het bedrijfsleven en kunnen zodoende ook er toe bijdragen om de verwachting, die het C.P.B. omtrent het vrije beleid moet opstellen, te preciseren.

Als het laatste orgaan, dat bij het werk van het C.P.B. betrokken is, moet ik nog noemen de Centrale Plan-commissie. Zij bestaat uit vertegenwoordigers van de ministers, onder voorzitterschap van den directeur van het C.P.B. Zij „adviseert de Regering met betrekking tot het Nationale Welvaartsplan", zegt het ontwerp. Zij vormt dus een schakel tussen C.P.B. en regering. Ik vermoed, dat zij in het bizonder bij de coördinerende functie van het C.P.B. een rol zal spelen.

Aldus de taak en organisatie van het Planbureau en zijn nevenorganen, volgens he wetsontwerp. Met enige spanning wordt afgewacht hoe de volksvertegengeleide economie" zal ontvangen.

In memoriam Herman de Man.

Vanmorgen hoorde ik de radio, dat bij het vliegongeval van een Dakota op Schiphol ook gedood was de literator Herman de Man. Onmiddellijk stormden de herinneringen op mij af. In de jajen, dat de schrijver woonachtig was op „Vredendaal", in het Brabantse dorpje Berlicum, had ik omgang met hem gehad. Bijna dagelijks bezocht ik hem in het ouderwetse landhuis, waarvan ik nu zelf een deel bewoon. Hij had toen een groot gezin, een vrouw en zeven kinderen. Hij was op het hoogtepunt van zijn carriére als letterkundige. Tien, twintig boeken stonden reeds op zijn naam. Dagelijks nog groeide zijn oeuvre. In de achterkamer van zijn huis zat hij, iedere dag uren lang te schrijven. De velletjes papier, die hij gebruikte, waren niet groter dan de bladen van een missaal.

Maar zijn handschrift was zo microscopisch klein, dat één zo'n velletje voldoende was voor een pagina van een boek.

Duizenden in binnen- en buitenland kochten en lazen zijn werken. Het kleine stukje Holland en Utrecht, dat ten Zuidenerwaard, de Lopikerwaard, de Albasserwaard, dat prachtige brokje Nederland waar de Lek doorheen loopt, dat magnifieke water- en polderland dat altijd weer in zijn werk beschreven werd, kreeg door zijn talent in heel ons land en in een groot deel van Europa, bekendheid.

Maar niet altijd kon men Herman de Man bezig zien met zijn litterair werk.

Een groot deel van zijn tijd besteedde hij aan de kunst van het fotograferen. En wanneer ik op het ogenblik nog in het bezit ben van een goed portret van zijn moeder, dan dank ik dat hem. Er waren tijden, dat hij van deze kunst als bezeten was. Dan maakte hij honderden foto's en was uit zijn donkere kamer niet weg te slaan.

„Wil je wel geloven", zei hij mij een, „dat ik op deze foto trotser ben dan op een nieuw boek?"

Men zou kunnen denken, dat dit ose was, maar dat was zeker niet het geval. Herman de Man was een geweldig vitaal, weinig gecompliceerd mens, die verheugd was, wanneer hij iets biezonders kon maken of doen. Het bleef hem onverschillig of hij een goed boek schreef, een mooie foto vervaardigde, of een duivels zware rit op zijn motor maakte naar Stockholm of Monte Carlo.

Herman de Man was een vitalist en al zijn doen en laten getuigde daarvan. Zijn werken boeien door de levenlust, de levenskracht en het elan, waarmee zij werden geschreven en waarvan zij getuigenis afleggen. Het zou echter onjuist zijn hem een realist te noemen en het is zeker voor een groot deel bezijden de waarheid, van zijn romans te zeggen — zoals deze dagen „De Tijd" nog deed — dat in deze werken het leven der Zuid-Hollandse boeren hard en reëel wordt uitgebeeld. Er was in dezen schrijver — er is in zijn werk — een romantische trek, die dezen verteller eerder tot een verbeelder dan tot een uitbeelder maakte. Belangwekkend in dit verband is dan ook te weten, dat Dr. T. Vink, die het proefschrift „De Lekstreek" heeft geschreven, een man, die uit dit land afkomstig is, heeft opgemerkt, dat het dialect, dat de Man zijn romanfiguren in de mond legt, de werkelijkheid niet weergeeft.

In een bespreking, die ik naar aanleiding van de verschijning van „De Koets" jaren geleden in het „Eindhovens Dagblad" publiceerde, noemde ik het werk van Herman de Man dat van een romantisch-realist. Ik ben er mij van bewust, dat dit geen mooie kenschetsing is, maar ook nu nog geloof ik, dat deze niet onjuist is en dat zij in ieder geval de nadruk legt op de twee polen, waartussen het oeuvre van den schrijver zich beweegt.

De voorliefde van den auteur voor het heroïsche wijst ook op deze romantische trek. De hoofdfiguur in het „Wassende Water" is een held. Het gegeven zelf van deze roman is van heldhaftige aard en het kan niet anders of de schrijver moet iemand zijn met een sterke verbeeldingskracht en met een zin voor het grootse, dat nimmer reëel-alledaags is.

In een „In Memoriam" mag niet onvermeld blijven de diepe religiositeit, die Herman de Man eigen was. Zij, die hem oppervlakkig kende, merkte daar niet veel van en zijn wijze van doen was niet altijd bevorderlijk om zijn godsdienstigheid aan anderen te openbaren. Maar hij heeft het dan toch maar bestaan om een modern heiligenleven te beschrijven („Heilig Pietje de Booy") (Niet ieder prijst dit werk Red.) en om in zijn „Maria en haar Timmerman" Christelijk leven gestalte te geven. Zelfs het werk van Stijn Streuvels, den schrijver, dien hij bewonderde en vereerde als zijn leermeester, toont in mindere mate religieuze aspecten dan het oeuvre van den overleden auteur.

De overgang van Herman de Man tot het Katholieke geloof is dan ook een daad geweest, voortgekomen uit een diepe behoefte en een innige overtuiging. Dat zijn godsdienstigheid een andere is geweest dan die van de meesten onder ons, valt niet te lochenen. Maar bij zijn gruwelijke dood dient het gezegd te worden dat in deze kleine man van Joodse huize een godsdienstige overtuiging brandde, die werd gevoed door een grote liefde voor God en Zijn schone wereld.

Moge deze geestelijke kleinzoon van Leon Bloy — De Man was het petekind van Pieter van der Meer de Walcheren, die op zijn beurt weer het petekind was den Fransen schrijver, — deze vereerder van de kleine Therese, wier foto — niet het bekende zoetelijke prentje — in zijn kaemr hing, verteerd door het verganlkelijk vuur, het eeuwig vuur van Gods liefde zijn binnengegaan!

WILLEM HOFFMAN.
(De Nieuwe Euw)

Attestaties de vita

kunnen voortaan bij den Ontvanger worden afgehaald.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand
M. Bartels Daal.

Voor de vele blijken van medeleven ondervonden bij het plotseling overlijden van

CELSA MADURO.

betuigen wij hierbij onzen welgemeenden dank.

Curaçao, 10 Dec. '46.
Namens de familie,
Eugenia Maduro.

Olympische spelen.

Barranquilla, 5 December.

Het laat zich horen, dat de Colombiaanse kranten — met name die uit Barranquilla — veel aandacht aan de aanstaande Caraïbische Spelen besteden. De naamgenoot van onze Curaçaose krant, La Prensa, heeft zelfs elke dag een pagina voor dit doel beschikbaar, waarboven over de gehele breedte de kop „Barranquilla Olim...a" prijkt, voorzien van de ...ie Olympische discussen me...neer. (welke volgens de Curaçaose voormannen de verkeerde richting — naar rechts — wijst).

Doch ook het andere grote blad „El Nacional" laat zich niet onbetuigd. Waar tot kort geleden het nieuws van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties opvallend vermeld stond, vertellen nu bijna schreeuwend „headlines", da... of gene delegatie is aan...

Wat Curaçao ...werd er het eerst gesprok... over onze delegatie in „La Prensa" van 4 December. De kop van het artikel luidde: De welpen van Curaçao. De schrijver (Dick Lope) zeide ongeveer:

Vandaag zal de bloem en de „nata" van de Curaçaose jeugd uit de blauwe hemel met een aluminiumvogel neerstrijken om deel te nemen aan de Vijfde Caraïbische Spelen.

Van het firmament van deze stad zullen hun stralen schijnen op de groene stadions, waar zij hun krachten zullen meten met sportlieden van concurrerende landen. Onder de Curaçaose delegatie bevindt zich de voetbalploeg, waarop Curaçao zijn hoop gevestigd heeft en die zijn trots is. Deze Curaçaose welpen, jongens van de Nederlandse Leeuw, zullen in het Gemeentelijk Stadion de techniek van het Nederlandse voetbal en de Classieke Curaçaose stijl demonstreren, evenals hun legendarische sportiviteit, waardoor zij zich op sporttournooien immer hebben onderscheiden.

De schrijver vervolgt:

De Curaçaoënaars, die in deze stad wonen, omhelzen broederlijk de Curaçaose sportlieden en wensen hun een prettig verblijf in deze gastvrije stad toe.

Iets eenvoudiger zeide „El Nacional" het, nadat wij in Barranquilla waren aangekomen.

Hedenmiddag, omstreeks twaalf uur, is de Curaçaose delegatie aangekomen, zwaaiend met de vlaggen van hun geliefd land. Den Curaçaosen gasten — vol enthousiasme — werd op het vliegveld van Avianca door hun landgenoten en andere belangstellenden een magnifieke ontvangst bereid. Bij deze blijken van belangstelling, sluiten wij ons gaarne aan.

Barranquilla, 5 December.

Naar wij vernemen hebben de Mexicaanse en Cubaanse delegaties hun voetbalploeg thuisgelaten, „daar zij, gezien de sterkte der tegenstanders, de kosten voor een dergelijke uitzending niet verantwoord achtten". Hoewel het enerzijds te betreuren valt, dat Mexico en Cuba tot dit besluit gekomen zijn, zijn anderzijds de kansen van onze voetbalploeg hierdoor gestegen. De ernstige concurrenten zijn nu: Colombia en Costa Rica.

Barranquilla, 6 December.

Gisteren hebben we onze emblemen ontvangen. We zijn er werkelijk trots op. Ze zijn hartvorming en dragen de Nederlandse kleuren, waarboven in een oranje veld het symbool van deze spelen is verwerkt. Door het rood-wit-blauw staat schuin in zwarte letter „Curaçao". Volgens enkelen had het wat groter kunnen zijn, doch de ervaring van een dag heeft geleerd, dat de letters voldoende leesbaar zijn.

Op straat turen de Colombianen nieuwsgierig naar het linkergedeelte van je borst en als je gepasseerd bent, komt het commentaar los. Helaas is het enige woord, dat uw verslaggever verstaat, „Curaçao......".

Langzamerhand raken we nu wat ingeburgerd. De Technische Universiteit, waar we ondergebracht zijn, is bekend terrein geworden. Dank zij de bordjes op de diverse deuren weten we nu welke besnorde en zwart-behaarde sportcollega's tot El Salvador, Mexico, Venezuela of Costa Rica behoren. Tenminste: wanneer onze vrienden op hun kamers zijn... Anders is de verwarring groter dan ooit.

Wat Curaçao betreft: de leiding, de dokter en enkele anderen huizen in wat een maand geleden nog de „prefectura" van de universiteit was. Een lichte, ruime kamer, welke echter het nadeel heeft, dat zij aan de ingang gelegen is. Voor zakelijke doeleinden („ik ben al weer door mijn peso's heen" of „wat er vandaag met mijn maag aan de hand is"......) is deze centrale ligging uitsteken, voor slaperige en slapende mensen echter levert zij nog wel eens moeilijkheden, speciaal omstreeks elf uur 's avonds, wanneer Caraïbië en Midden-Amerika thuis komen. Voor het overige bestaat er nog geen reden tot klagen.

De huisvesting is eenvoudig, maar netjes. Dank zij de activiteit van het driemanschap (Norman M. Chumaceiro, David L. Capriles en H. A. Dennert) zijn er bovendien op verzoek enkele verbeteringen aangebracht. Het „secretariaat" beschikt thans over een schrijfmaihine en voor de vlekkerig gele muur, tussen de twee vensters, staat nu een deftige kast, waarin we onze scheerkwasten, mesjes, zeep en andere mannelijke schoonheidspreparaten kunnen opbergen.

Er zit een degelijk slot op, welks aanwezigheid tot dusverre gelukkig nog niet gerechtvaardigd bleek. Alleen de heer F. de P. Wever van Aruba werd het slachtoffer van vingervlugheid met het gevolg, dat hij een portemonnaie met wat klein geld (Curaçaose courant) armer werd. De beminnelijke leider van onze voetballer, P. O. Willems, overkwam bijna hetzelfde, doch daar hij vlugger bleek dan zijn „aanrander", bleef het bij een kwasi-onschuldige botsing......

Dat gebeurde echter allemaal buiten de Universiteit en collegialiteit, wat natuurlijk niet uitsluit, dat een sleutel geen nuttig instrument is in het belang van de huisvrede en de goede verstandhouding.

Onze Universiteit, tezamen met enige andere gebouwen, vormen de z.g. Villa Olimpica. Een afzonderlijke „stad" — zoals men aanvankelijk gedacht had — bestaat er dus niet. Een deel van de dames — nl. de Venezolaanse — hebben onderdak gevonden in een...... klooster, nl. het Colegio de Lourdes, waar lachende nonnen en vriendelijk vergrijsde „madres" als volmaakte gastvrouwen optreden. Het is een imposant gebouw, in het hart waarvan een prachtige tuin gelegen is.

De tijd staat er schijnbaar stil en het feestgedruis van de Caraïbische Spelen dringt er niet door. Schijnbaar...... want de bewoonsters leggen een levendige belangstelling voor de sportgebeurtenissen aan de dag. Verscheidenen harer hebben Europa bezocht. Zij huldigen een gezonde levenswijze, waarin ook de Venezolaanse dames betrokken worden.

Om acht uur 's avonds begeven de gasten zich naar de keurige slaapzaal, aan het eind waarvan een der nonnen klokke acht de gordijntjes van haar bed dichtschuift, ten teken, dat het ogenblik van slapen gaan is aangebroken. „Hasta mañana"....

Hoezeer de Curacaose sportmannen gebrand zijn op een krachtmeting, bleek reeds de dag van aankomst, toen 's avonds op onze kamers de ploegleiders bijeenkwamen. Actie! Training! De wensen gingen spoedig in vervulling, dank zij de bemoeiingen van het driemanschap. Gistermiddag togen de waterpoloers onder leiding van den heer H. Kramer naar het zwembad, vanwaar zij na enige uren enthousiast terugkeerden. „Nog nimmer heb ik zo'n prachtig bad gezien", vertelde de heer Kramer ons. „Er is een bad voor de zwemmers en een voor de waterpolospelers".

Vanochtend had de faam van het bad zich al zo verspreid, dat behalve degenen, die „ambtshalve" gingen, verscheidene nieuwsgierigen meetrokken. De tennissers, Norman M. Chumaceiro en Alex P. Jessurun, bezochten later op de middag de fraai gelegen tennisbaan van hotel „Del Prado", waar zij verscheidene bekenden ontmoetten, o.a. Carlos Lopez, die enige tijd geleden op ons eiland de overwinning in het enkelspel behaalde op het internationale tournooi, dat ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van de Nederlandse Antillen Lawn Tennis Bond georganiseerd werd.

Zowel Chumaceiro als Jessurun hadden last van de gravelbaan (op Curacao zijn cementbanen), doch na vanochtend in alle vroegte — om half zeven — opnieuw geoefend te hebben, lieten zij al optimistischer geluiden horen. Ofschoon ik voor de ligging en de qualiteit van de twee banen niets dan bewondering heb, verbaasde het mij, dat er zo weinig aandacht aan de tribunes besteed schouwers, dat de tribune bergen was. Ik schat het aantal toekan, op een goede honderd. Een merkwaardige toestand, te meer, daar er in Barranquilla — naar men mij verzekerde — grote belangstelling voor de tennissport bestaat. Wellicht is de andere baan, waar gespeeld wordt — die van de „Country Club" — wat beter geaccomodeerd.

Ook de athleten zijn met frisse moed begonnen. De leider dezer groep, de heer A. B. Faay, achtte de banen minder goed dan die op Curacao. In plaats van startblokken, worden hier startplanken gebruikt, waaraan enkelen, zoals te begrijpen valt, even zullen moeten wennen. Jammer is, dat de athleten slecht geloot hebben. In de estafetteserie komen zij nl. reeds aanstonds uit tegen de sterksten: Jamaica, Cuba en Mexico. Mogen wij die verhalen van onze buitenlandse collega's geloven, dan is de 100 m. al bij voorbaat voor Trinidad of Panamá, welke vertegenwoordigd zijn door Mcdonald Bailey (10.3 sec.) en La Beach (10. sec.!?)

De schutters onder de voorlopige leiding van luitenant J. J. Beaujon, hebben vanochtend het vuur geopend op de militaire Colombiaanse schietterrein. De afwezigheid van de n.o nassaat heeft tot gevolg, dat de korrels veranderd moeten worden. Dat is op zichzelf geen bezwaar, doch met het „inschieten" is een hoeveelheid van achthonderd patronen gemoeid. Waarover onze schutters niet beschikken.

Ook de basketbalspelers maakten met een nieuwigheid kennis, nl. een huoten vloer, waarop de bal uiteraard anders stuit.

Barranquilla, 7 December:

Aan de periode van voorbereiding is thans een eind gekomen. De meeste sportleiders van alle landen zijn bijeengekomen om het programma van de komende wedstrijden op te stellen. Zo ook de voetballeiders. Vrijdagavond staken zij de koppen bij elkaar in het fraaie gebouw van het Comité der Caraïbische en Middenamerikaanse Spelen en het resultaat was — wat Curacao aangaat — sensationeel. Door loting kwam nl. vast te staan, dat onze jongens Maandagavond om acht uur (Colombiaanse tijd) het voetbaltournooi zullen openen, en wel tegen hun oude rival...... Colombia! Een hele eer, maar ook: een hele verantwoording.

In deze wedstrijd zullen de Curacaose oranjehemden al terstond voor de vuurproef komen te staan. De heer Abejas — die de Colombianen vergezelde tijdens het tournooi met Feyenoord in Willemstad — vertelde ons, dat er in zijn ploeg niet veel veranderingen waren, doch gisteravond — tijdens het oefenuur van Curacao — vernam ik in het „Estadio Muncipal", dat er wel grondig gereorganiseerd is. Afwachten is dus de boodschap. De heren P. O. Willems en C. F. Pauli zijn intussen vol vertrouwen. „Onze ploeg verkeert in een uitstekende conditie", verklaarden zij.

Ofschoon op dit moment alle spelers er nog niet zijn — Zaterdag worden C. H. de Haseth en Giribaldi verwacht — staat de samenstelling van ons elftal reeds zo goed als vast. Zij luidt als volgt: Hato (d); Orman en Confesor (a); Korps, Mercera, Giribaldi (m); de Haseth. Kelkboom, F. M. Jansen, Juliana en Bernabela (v). Reserves: I. Vos, Matrona, Luciano, M. Jansen, J. Mathilda, E. Vlinder en E. Berkeveld.

Het volledige voetbalprogramma luidt:: 9 December (8uu): Colombia — Curacao; (10u.): Panama — Guatemala; 10 December (9u.): Costa Rica — Puerto Rico; 11 December (9u.): Colombia — Venezuela; 12 December (9u.): Curacao — Guatemala; 13 December (9u.): Panama Puerto Rico; 14 December (9u.): Costa Rica — Venezuela; 15 December (8u.: Colombia — Cuatemala, (10u.): Curacao — Puerto Rico; 16 December (8u.): Panama — Venezuela; (10 u.): Costa Rica — Guatemala; 17 December (8 u.): Colombia — Puerto Rico; (10 u.): Curacao — Panama; 18 December (8 u.): Guatemala — Venezuela; (10 u.): Costa Rica — Colombia; 19 December (8 u.): Guatemala — Puerto Rico (10 u.) Curacao — Venezuela; 20 December (8 u.): Colombia — Panama; (10 u.): Curacao — Costa Rica; 21 December 8 u.): Puerto Rico — Venezuela, (10 u.): Panama — Costa Rica.

Zoals men ziet betreft het hier een halve competitie. Het bovenstaande schema vormt derhalve een geheel. Op de bewuste vergadering van de leiders der voetbalploegen heeft Curacao — bij monde van den heer P. O. Willems — zijn bezwaren kenbaar gemaakt tegen het voorgestelde schema, daar hierdoor een ploeg (welke was toen nog niet bekend) twee maal twee dagen achtereen moet spelen. Men zag de moeilijkheid hiervan in, doch achtte het te laat er wijziging in te brengen. Na de loting bleek Panama het slachtoffer te zijn. Dit land had zich aanvankelijk tegen het spelen bij avond verzet.

De secretaris van de delegatie las de motie waaruit de leider echter in de haast waarschijnlijk — het woordje „niet" had vergeten. Het gevolg was, dat Panama voorstelde de wedstrijden 's avonds te doen spelen... De rectificatie verliep niet zonder strubbelingen.

Costa Rica — volgens de verwachting de sterkste club — heeft geruime tijd een Engelse trainer gehad, die het zg. stopperspilsysteem invoerde. Er werden echter zoveel doelpunten in het nadeel van Costa Rica gemaakt, dat men het systeem maar heeft laten varen.

Tijdens de oefening Vrijdagavond in het „Estadio Municipal" bleek, dat onze jongens zich een grote populariteit verworven hebben. Vooral de reserve Matrona had zich sympathie verworven, blijkens de benaming „El Tigre", welke hij van het jonge, enthousiaste publiek ontving.

Het stadion kan naar schatting 18.000 mensen bergen, waarvan 6 à 7000 op de hoofdtribune. Het terrein wordt bij avond beschenen door vijf lichtmasten, welke van vijftig schijnwerpers in totaal voorzien zijn. Volgens de voetballers zijn de masten te laag. Het gevolg is, dat er schaduwen ontstaan, welke het spelbeeld enigszins onrustig maken.

De leiding in het veld berust het gehele tournooi bij twee Chileense internationale scheidsrechters.

„IETS FORMIDABELS".

Barranquilla, 7 December.

De Curaçaose waterpolospelers blijven in Puerto Rico en Guatemala een ongeweten faam te bezitten. De gedelegeerden verklaarden ons althans, dat zij het spel van onze mannen „iets formidabels" vonden. Dat de practijk het bewijze!

Barranquilla, 7 December.

Zoals ik reeds gemeld heb, is de loting van onze athleten niet al te gunstig uitgevallen. Hier volgen de bizonderheden:

Op de 4 maal 100 meter estafette, eerste serie, komen nl. enige zwakke broeders uit, t.w. Cuba, Colombia, Trinidad, Guatemala, Puerto Rico en Santo Domingo.

In de tweede serie komt Curaçao uit, tezamen met Panama, Jamaica, Mexico, Venezuela.

De nummers 1, 2 en 3 van elke serie komen in de finale. Curaçao heeft hier weinig kans.

Op de 100 m., eerste serie loopt Willems o.a. tegen Penha (Venezuela). In de tweede serie komt Royer o.a. in het veld tegen Tovar (Venezuela) en in derde serie loopt Rosario.

De nummers 1 en 2 gaan hier naar de demi-finale en de nummers 1, 2 en 3 van de demi-finale verhuizen naar de finale. Kansen: onzeker.

TEGEN ANNEXATIE, NATUURLIJK.

Kurt Schumacher, de voorzitter van de Duitse sociale democratische partij deelde Maandag aan Aneta mede dat de Duitsers van de linker en rechter vleugels van politieke partijen de Nederlandse voorstellen voor annexatie van Duits gebied als genoegdoening voor de oorlogsschade in Nederland, verworpen hebben. Schumacher zeide dat de voorstellen bitterheid veroorzaakt had tussen de Duitsers aangezien annexatie voorstellen „altijd tot conflicten leiden". Hij zeide dat hij geen oplossing van het probleem „genoegdoening" voor Nederland en voor de wereld zag „aangezien Duitsland volkomen vernield is".

Hij drong aan op een „internationaal socialistisch plan voor de wederopbouw van Europa". (Londen, Aneta).

Alg. Sur. Ver. J. P. F.

OPROEP.

aan alle leden, belangstellenden (óók Dames) voor een bijeenkomst in het Clubgebouw op heden avond, aanvang 8 uur, met het doel te geraken tot de oprichting van een Kring voor debat en voordracht.

Het Bestuur

De Heer en Mevrouw
J. H. Da Costa-Stoetzer
geven met blijdschap kennis van de geboorte van een dochter
YVONNE ADELE
St. Elisabeth Gasthuis
9 December 1946

J. A. F. JOGHEMS
en
MEJ. C. A. P. L. ENSERINCK

heben de eer hiermee kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats vinden op Dinsdag 17 December 1946 om 4 uur n.m. in het gebouw van de Burgerlijke Stand te Willemstad.

Receptie: Roodeweg no. 190 van 5 — 6.30 uur.

Voorlopig adres: Klipstraat 40.

Gelieve deze algemene en enige kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen.

Langs deze weg betuigen wij onze hartgrondige dank aan allen die ons op een en ander manier vrijwillige diensten hebben bewezen en ons hebben bijgestaan in onze diepe droefheid bij het overlijden van onze innig geliefde Echtgenoot, Zoon en Broeder,

LEONARDO VAN THIJS CORONEL.

R. I. P.

Weduwe, Inés P. de Coronel
Weduwe, E. van Thijs Coronel
Nini van Th. Coronel
Nicolina van Th. Coronel
Gebroeders van Th. Coronel

Curaçao, 9 December, 1946.